

UCHWAŁA Nr 88 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 kwietnia 1973 r.

w sprawie stypendiów specjalizacyjnych dla lekarzy.

W celu zapewnienia zakładom społecznym służby zdrowia dopływu lekarzy specjalistów Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Lekarze zatrudnieni w zakładach pracy, w których nie ma warunków do odbywania specjalizacji, mogą otrzymywać stypendia na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

2. Lekarzy, którym przyznano stypendia, nazywa się w dalszym ciągu uchwałą „stypendystami”.

§ 2. 1. Wysokość stypendium wynosi:

- 1) dla lekarzy mających stałe miejsce zamieszkania i zatrudnienia na obszarze miasta będącego siedzibą wojewódzkiej rady narodowej — 2.000 zł miesięcznie,
- 2) dla lekarzy mających stałe miejsce zamieszkania i zatrudnionych w innych miejscowościach niż wymienione w pkt 1 — 2.500 zł miesięcznie.

2. Kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej może podwyższyć do 3.000 zł stypendium dla lekarzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w razie podjęcia przez nich specjalizacji w jednej ze specjalności uznanych za szczególnie deficytowe. Wykaz specjalności uznanych za szczególnie deficytowe ustala Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

3. Stypendium wypłaca się miesięcznie z góry.

§ 3. Obowiązkowy wymiar zajęć stypendysty w jednostce, w której odbywa specjalizację, wynosi:

- 1) 30 godzin tygodniowo:
 - a) przy stosowaniu leczenia radem lub innymi ciałami promieniotwórczymi,

b) w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych i fizjoterapeutycznych,

c) w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych, zakładach medycyny sądowej lub prosektoriach,

- 2) 36 godzin tygodniowo — przy odbywaniu specjalizacji w innych zakładach.

§ 4. 1. Stypendyści w okresie pobierania stypendium mają prawo do urlopu wypoczynkowego, urlopu macierzyńskiego oraz do świadczeń z ubezpieczenia społecznego według zasad przysługujących lekarzom zatrudnionym w zakładach społecznych służby zdrowia.

2. Okres pobierania stypendium zalicza się do stażu pracy lekarza.

3. Podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne jest wysokość pobieranego stypendium.

§ 5. W razie pełnienia dyżurów w zakładach opieki zdrowotnej zamkniętej stypendyści otrzymują za dyżury wynagrodzenie określone w przepisach o wynagrodzeniu lekarzy zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

§ 6. 1. W razie delegowania stypendysty do innej miejscowości w związku z odbywaniem specjalizacji przysługują mu diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegu na zasadach obowiązujących pracowników państwowych.

2. Stypendyście nie przysługują diety, jeżeli w miejscu delegowania otrzymuje bezpłatne wyżywienie.

§ 7. 1. Stypendysta z chwilą przyznania stypendium obowiązany jest niezwłocznie wystąpić z wnioskiem o roz-

wiązanie na mocy wzajemnego porozumienia stron wszystkich umów o pracę. Zakład pracy zatrudniający stypendystę obowiązany jest ten wniosek uwzględnić.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do umów o zajęcia zarobkowe, określone w przepisach wydanych na podstawie § 8 uchwały.

§ 8. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustali zasady i tryb kwalifikowania kandydatów do stypendiów, wypłacania stypendiów i przekazywania składek ubezpieczeniowych, a także zakres i wymiar, w jakich stypendyści mogą wykonywać zajęcia zarobkowe, oraz zasady i tryb cofania stypendiów.

§ 9. 1. Wydatki związane z wykonaniem uchwały pokrywa się z budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Gospodarkę funduszami przeznaczonymi na stypendia specjalizacyjne prowadzi Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego w Warszawie.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrowi Finansów.

§ 11. Traci moc uchwała nr 113 Rady Ministrów z dnia 24 marca 1959 r. w sprawie stypendiów specjalizacyjnych dla lekarzy odbywających specjalizację (Monitor Polski z 1959 r. Nr 29, poz. 133, z 1966 r. Nr 28, poz. 144 oraz z 1970 r. Nr 28, poz. 234).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz